

селото свирачи, в младите години на интервюираните се събират и инструментални групи в с. Бял кладенец - гайда, кавал и две гъдулки; две гайди и кавал; гайда и две гъдулки. Млекаревската инструментална група е била позната и търсена в околността: *"Много пъти сме свирили по селата, по сборища. Търсят на нас, групата, навремето - Пет могили, Еленово, Новоселец, Радецки. Много сме ходили"* (7).

В по-късно време поради недостиг на инструменталисти се поддържа модел на локално събиране на инструментални групи. Например, гъдулар от с. Сокол е бил поканен да свири в група с гайда, два акордеона и тъпан. Другите музикантите са от Нова Загора, Радецки, Бял кладенец и Златари. Периметърът на техните музикантски изяви обхваща села в района и по-далеч: *"Млекарево ходим, Бял кладенец, Златари, Кермен, Венец (Бургашко) - то много далече, Скалица. В тополовградските села не сме ходили, Старозагорско - не съм ходил да свиря. Има и други групи - от Радецки, и те са събрани от различни села"* (2).

Съпоставката на междуселищни контакти по други поводи, например посещение на ергени на седянка, подсказват разширената територия в подвижността на фолклорните инструменталисти. Като ергени свирачите от с. Сокол достигат само до сепенките на най-близките съседни села, на разстояние до 5 км - Радево, Еленово, Млекарево, и по пътя свирят сепенкарски свирни. Села като Прохорово, Бял кладенец „остават встрани" в територията на свирачите.

Музикалните инструменти - разпространение и придобиване

Инструментите, използвани в изследвания район, са кавал, гайда и гъдулка (наричана кеманча или цигулка). Тъпани в района е имало рядко, запомнени са тъпанджии от с. Млекарево и с. Търговище. Млекарево е и селото, което е известно през 30-те години на ХХ в. с най-много кавалджии в района - двайсет-трийсет души. Представата за локална музикална характеристика се опира върху преобладаващите в отделен микрорегион инструменти: *"Нашия край е привързан към тия инструменти, дето свирим ний - кавал, гайда, цигулка. От нази на изток търси гайдаджии и кавалджии. Оттука нататък към Стара Загора - кларнета. И по-преди тъй беше. Сливен са кавалджии и гайдаджии. В Желю войвода ходихме, Острова там - състезание окръжно, те дойдеха петнайси души гайдаджии да излизат на сцената да свирят, от Желю войвода"* (4).

Освен гъдулки за млекаревските гъдулари, известен в района майстор на